

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci vyžiadanej osoby **L. S.**, v konaní o návrhu krajskej prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 7. marca 2017 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby L. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 7. februára 2017, sp. zn. 6Ntc/2/2017, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku **sa z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/2/2017 zo 7. februára 2017.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6Ntc/2/2017, zo 7. februára 2017 rozhodol podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len ZEZR) o vzatí L. S. do vydávacej väzby a vyslovil, že podľa § 17 ods. 1 ZEZR lehota vydávacej väzby bude spočívať do jeho prepustenia z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli právoplatne uložené rozsudkom Okresného súdu Galanta z 4. februára 2015, sp. zn. 3T/181/2014, právoplatným 4. februára 2015, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov, pričom Okresný súd Galanta uznesením sp. zn. 3T/181/2014 z 2. mája 2016, právoplatným 2. mája 2016 rozhodol, že odsúdený L. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody 10 mesiacov vykoná a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 1. marca 2016, sp. zn. 0T/46/2016, právoplatným 1. marca 2016 pre prečin marenia

úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a menovaný ju vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť L. S. prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že napadnutým uznesením ho zobral Krajský súd v Trnave do vydávacej väzby i pre skutok, ktorý nie je trestným činom, a síce, že v čase od 25. februára 2016 do 26. februára 2016 v Pollichsdorfe ukradli G. M. poznávacie značky W. S poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel jeho sťažnosti, napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Najvyšší súd ako nadriadený orgán v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom ako nezamietol sťažnosť z dôvodu § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. por., na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú, alebo nie sú v sťažnosti uvedené a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimo trestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je nezákonné, a preto je potrebné ho zrušiť, i keď z iných dôvodov, ako uviedol sťažovateľ vo svojej sťažnosti.

Z predloženého spisového materiálu vyplývajú nasledovné základné fakty:

- dňa 14. novembra 2016 prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava vypočula vyžiadanú osobu podľa § 19 ods. 2 ZEZR za prítomnosti dvoch obhajcov, pričom oboznámila L. S. s obsahom európskeho zatýkacieho rozkazu, doručila mu kópiu európskeho zatýkacieho rozkazu a poučila ju v zmysle § 19 ods. 3 a § 21 ods. 1 ZEZR.
- dňa 02. februára 2017 prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava podala Krajskému súdu v Trnave návrh na vzatie vyžiadanej osoby L. S. do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať (č. l. 1-4);
- L. S. v súčasnosti (až do 21. septembra 2017) vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 4. februára 2015, sp. zn. 3T/181/2014 a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 1. marca 2016, sp. zn. 0T/46/2016,
- z Európskeho zatýkacieho rozkazu štátneho zastupiteľstva Korneuburg, sp. zn. 7St 54/16w z 8. augusta 2016, ktorý bol vydaný za účelom trestného stíhania občana Slovenskej republiky L. S. vyplýva, že menovaný je v Rakúsku stíhaný pre 7 trestných činov - zločin organizovanej krádeže, čiastočne vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1 a 3, § 130 ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka a prečin odcudzenia listín podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že spolu s doteraz neznámym páchatelom organizovaným spôsobom

D)

- v čase od 4. novembra 2015 do 5. novembra 2015 E. K. v Resenbergu z voľne prístupového staveniska ukradli tri bagrové lyžice v hodnote c. 3.000,-€,
- v čase od 27. novembra 2015 do 28. novembra 2015 v Allande ukradli prívies - pracovný stroj CompAir Drucklufttec DLT 0407, s úradnou poznávacou značkou S., patriaci podniku A. T. v hodnote cca. 40.000,-€, pričom skobou odrazili závesný zámok na závorách skladových priestorov spoločnosti A. A.,
- v čase od 23. novembra 2015 do 30. novembra 2015 ukradli M. F. v Allande cca. 100 litrov pohonnej hmoty Diesel v hodnote cca. 110,-€ tak, že sa vlámali do palivovej nádrže ťahača VALMET 8150, s úradnou poznávacou značkou B.,
- v čase od 4. decembra 2015 do 9. decembra 2015 ukradli v Untersiebenbrunne vibračnú

platňu v podniku Lexer a Graf v hodnote cca. 8.000,-€, a to z voľne prístupného staveniska,

- v čase od 22.12.2015 do 7.1.2016 ukradli v G. pri Viedni na W., spoločnosti B. GmbH, vzduchový kompresor a tri bagrové lyžice v hodnote cca. 6.500,-€ tak, že sa vlámali /rozstrihli blokovanie. Slovenský občan Z. S., nar. 6. septembra 1966 je ďalej podozrivý, že pri vyššie uvedenej krádeži vlámaním pomáhal v G. pri Viedni, pričom svoje vozidlo značky Mercedes Vaneov so slovenskou poznávacou značkou G. poskytol priamemu páchatelovi a sám spoluúčinkoval ako nepriamy páchatel.

II)

- v čase od 25. februára 2016 do 26. februára 2016 v Pollichsdorfe ukradli G. M. poznávacie značky W..

Z obsahu spisu vyplýva, že prokurátorka vykonala predmetné vyšetrovanie v zmysle § 19 ZEZR, pričom po poučení vyžiadanej osoby, táto bola vypočutá a nebol daný súhlas vyžiadanej osoby s vydaním do Rakúskej republiky. Vyžiadaná osoba poprela spáchanie skutkov a zotrvala na uplatnení zásady špeciality v celom rozsahu. Na základe uvedeného, prokurátorka správne podala 02. februára 2017 Krajskému súdu v Trnave návrh na vzatie vyžiadanej osoby L. S. do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať do doby, kým odsúdený L. S. vykoná tresty, ktoré mu uložené na území Slovenskej republiky.

Dňa 07. februára 2017 sudca Krajského súdu v Trnave vydal uznesenie, ktorým vyslovil, že podľa § 16 ods. 1 Trestného zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov sa vyžiadaná osoba berie do vydávacej väzby a táto bude spočívať (nesprávne je citovaný Trestný zákon).

Najvyšší súd dodáva nasledovné:

Pozbavenie osobnej slobody dotknutej osoby formou väzby predstavuje dramatický zásah do jej základného práva na osobnú slobodu zaručeného čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky. Kľúčovým účelom tohto ustanovenia je zabrániť svojvoľnému a neospravedlniteľnému pozbaveniu slobody. Aby pozbavenie osobnej slobody bolo súladné s Ústavou Slovenskej republiky, kladie sa opakovaný dôraz na **procesnú** a materiálnu zákonnosť pozbavenia slobody, vyžadujúci úzkostlivú oddanosť vláde práva. S ohľadom na to nielen samotné rozhodnutie o väzbe musí spĺňať najprísnejšie kritériá zákonnosti (úplný,

konkrétny a presný výrok a kompletne a presvedčivé odôvodnenie), ale **i procesný postup** predchádzajúci rozhodnutiu o väzbe, musí zaručovať osobe o pozbavení osobnej slobody, o ktorej sa rozhoduje, dodržanie všetkých práv tak, aby tento postup mohol byť v konečnom dôsledku a vo všetkých smeroch označený za spravodlivý, zákonný a súladný s Ústavou Slovenskej republiky i medzinárodnými dohovormi týkajúcimi sa ochrany základných práv a slobôd.

Medzi tieto práva nesporne patrí aj právo osoby o pozbavení osobnej slobody, ktorej sa rozhoduje, **byť sudcom vypočutý pred rozhodnutím o väzbe** v prípadoch, keď si to povaha veci vyžaduje (výsluch nie je potrebný v prípadoch podľa § 72 ods. 2 piata veta Trestného poriadku a ani pri rozhodovaní nadriadeného súdu o opravnom prostriedku) a v rámci tohto výsluchu realizovať tak svoje právo ústne a **osobne sa vyjadriť minimálne k návrhu prokurátora na vzatie do väzby**. Iba pri dodržaní takéhoto postupu je potom možné konštatovať procesnú a v nadväznosti na to spravidla i materiálnu zákonnosť pozbavenia osobnej slobody.

Rozhodnutie o predbežnej väzbe a vydávacej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave v prvej časti Trestného poriadku. Sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku.

Vydávacia väzba podľa § 16 ods. 1 ZEZR tak isto ako predbežná väzba nie je obligatórna (na rozdiel od vydávacej väzby podľa § 16 ods. 2 ZEZR), pretože **sudca** musí pred rozhodnutím vždy skúmať splnenie minimálne jednej z dvoch podmienok na pozitívne rozhodnutie o návrhu prokurátora a to:

- či vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby je potrebné na **zabezpečenie jej prítomnosti** v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky, alebo
- či vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby je potrebné na **zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu** konania o európskom zatýkacom rozkaze.

Ak sudca dospeje k záveru, že ani jedna z týchto podmienok nie je splnená, rozhodne o ponechaní vyžiadanej osoby na slobode a analogicky podľa § 15 ods. 2 ZEZR môže vyžiadanej osobe uložiť primerané obmedzenia alebo povinnosti podľa § 82 Trestného poriadku. Z uvedeného vyplýva záver o tom, že **ak má sudca povinnosť skúmať splnenie aspoň jednej z vyššie uvedených podmienok, musí mať vyžiadaná osoba vždy právo vyjadriť sa k týmto podmienkam, a tak spochybníť, alebo vyvrátiť ich naplnenie,** ktoré nepochybne prokurátor konštatoval v návrhu na jej vzatie do vydávacej väzby (§ 16 ods. 1 posledná veta ZEZR). Odňatie tohto práva vyžiadanej osobe považuje najvyšší súd za vážne porušenie princípu spravodlivého procesného postupu sudcu pred rozhodnutím o vydávacej väzbe, a to aj napriek tomu, že v ustanovení § 16 ods. 1 ZEZR sa expressis verbis nevyžaduje vypočutie vyžiadanej osoby.

Pripustenie rozhodnutia sudcu o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 1 ZEZR - ex cathedra - bez výsluchu takejto osoby, by predstavovalo právny a logický paradox medzi závažnejším významom a dosahom samotného rozhodnutia o vydávacej väzbe podľa § 16 ods. 1 ZEZR oproti prísnejším pravidlám (povinný výsluch) pre rozhodnutie o miernejšom zásahu do práva na osobnú slobodu pri rozhodovaní o predbežnej väzbe (je časovo obmedzená na trvanie len 40 dní).

Najvyšší súd uzatvára, že v danom prípade pri rozhodovaní o vzatí vyžiadanej osoby **do vydávacej väzby** podľa § 16 ods. 1 ZEZR bol sudca povinný **vypočuť** vyžiadanú osobu a tak **jej umožniť ústne a osobne sa vyjadriť aj k návrhu prokurátorky** na jej vzatie do vydávacej väzby a tiež spochybníť danosť dôvodov na pozitívne rozhodnutie o jej vzatí do vydávacej väzby. Rozhodnutie ex cathedra je možné, len ak sudca rozhodne o ponechaní vyžiadanej osoby na slobode. Iba takýmto procesným postupom realizované pozbavenie osobnej slobody vyžiadanej osoby možno považovať za súladné s významom výnimky (väzba) zásahu do jej práva na osobnú slobodu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky.

Rozhodnutie o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 2 ZEZR je rozhodnutím obligatónym (bez možnosti skúmania existencie akýchkoľvek dôvodov väzby, či nahradenia väzby), procesno-technického charakteru, ktorého jediným účelom je zabezpečenie „hladkého“ odovzdania vyžiadanej osoby orgánom cudzieho štátu. Súd tak rozhodne len vtedy ak:

- vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo
- po tom ako bolo rozhodnuté o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu,

vždy však len po tom ako vyžiadanej osobe už bola predtým osobná sloboda obmedzená, či už vo forme zadržania podľa § 13 ZEZR alebo rozhodnutia podľa § 15 ods. 2 ZEZR (predbežná väzba) alebo vo forme výkonu trestu odňatia slobody, ktorý v čase rozhodovania vykonáva (k tomu vid' § 29 ZEZR).

Z ust. § 13 ods. 1 ZEZR, § 15 ods. 2 ZEZR, § 19 ods. 2, ods. 3 ZEZR i § 22 ods. 3 ZEZR vyplýva, že vyžiadaná osoba bola opakovane vypočutá a nakoľko rozhodnutie o jej vzatí do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 2 ZEZR je povinným a bezpodmienečne nevyhnutným bolo by jej opakované vypočutie len formálnym až formalistickým bez akéhokolvek významu a opodstatnenia. Preto je možné o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 2 ZEZR rozhodnúť ex cathedra.

Žiada sa dodať, že procesný postup a samotné rozhodnutie o vydávacej väzbe nemôže prebiehať len formálne, ale musí zodpovedať požiadavkám zákonnosti vyplývajúcim zo zákona o európskom zatýkacom rozkaze, **z čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. f/, ods. 4 Dohovoru** o ochrane základných ľudských práv a slobôd. Preto je potrebné postupovať tak, aby pozbavenie osobnej slobody vyžiadanej osoby vydávacou väzbou a procesný postup príslušných orgánov predchádzajúci rozhodnutiu zodpovedal v čo možno najširšej miere základným požiadavkám spravodlivého procesu a teda aj právu na kontradiktórny postup v konaní o pozbavení osobnej slobody vyžiadanej osoby (vid' Garcia Alva p. Nemecku, rozsudok č. 23541/94 z 13. februára 2001, Lietzow p. Nemecku, rozsudok č. 24479/94 z 13. februára 2001, Skops p. Nemecku, rozsudok č. 25116/94 z 13. februára 2001). Záruky ustanovené v čl. 6 Dohovoru sa nevzťahujú stricto sensu iba na súdne konanie, ale aj na štádiá, ktoré im predchádzajú a ktoré po nich nasledujú (Imbrosia p. Švajčiarsku rozsudok z 21. novembra 1993). Súdny orgán posudzujúci opravný prostriedok proti rozhodnutiu o väzbe musí poskytovať záruky vlastné inštancii súdnej povahy. Konanie musí byť kontradiktórne a v každom prípade musí zaručiť „rovnosť zbraní“ medzi stranami (Sanches - Reisse p. Švajčiarsku rozsudok 21. októbra 1986 a ďalšie).

Vyžiadanej osobe – L. S. a ani jeho dvom obhajcom **nebol predložený návrh prokurátorky** na jeho vzatie do vydávacej väzby na vyjadrenie, v dôsledku čoho sa nemohol

k návrhu vyjadriť a **menovaný nebol ani sudcom pred rozhodnutím o vydávacej väzbe vypočutý**. Preto, podľa názoru najvyššieho súdu, nespĺňa procesný postup sudcu pri rozhodovaní o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, základné zásady štandardného a zákonného postupu pred rozhodnutím o vydávacej väzbe, a preto ani samotné rozhodnutie nemôže byť označené za zákonné.

Najvyšší súd preto rozhodol tak, že zrušil napadnuté uznesenie, pričom nebolo potrebné postupovať aj podľa písm. a/, resp. písm. b/ § 194 Trestného poriadku, nakoľko L. S. väzbu ani de facto, ani de iure nevykonáva, pretože je vo výkone trestu odňatia slobody. V ďalšom konaní nie je vylúčené rozhodnutie o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 1 ZEZR, avšak iba po riadnom a zákonom procesnom postupe, ktorý bol naznačený vyššie.

So zreteľom na uvedené považoval najvyšší súd sťažnosť L. S. za dôvodnú, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 7. marca 2017

JUDr. Gabriela Š i m o n o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová